

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 11. travanj 2018. [\[Multimedia\]](#)

Krštenje – temelj kršćanskog života

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Pedeset dana vazmenog liturgijskog vremena pogodni su za razmišljanje o kršćanskom životu koji je, po svojoj naravi, život koji dolazi od samoga Krista. Mi smo, naime, kršćani u onoj mjeri u kojoj dopuštamo da Isus Krist živi u nama. Odakle moramo početi da oživimo ovu svijest ako ne od samog početka, od sakramenta koji je zapalio kršćanski život u nama? A to je krštenje. Kristova Pasha, s njezinom karikom novosti, dopire do nas po krštenju da nas preobrazi na njegovu sliku: krštenici pripadaju Isusu Kristu, on je Gospodar njihova života. Krštenje je „temelj cijeloga kršćanskog života“ (Katekizam Katoličke Crkve, 1213). To je prvi od sakramenata, jer predstavlja vrata koja dopuštaju Kristu Gospodinu da prebiva u našoj osobi a nama da uronimo u njegovo Otajstvo.

Grčki glagol "krstiti" znači "uroniti" (usp. KKC, 1214). Kupelj s vodom je uobičajeni ritual različitim vjeroispovijestima i izražava prijelaz iz jednoga stanja u drugo, znak čišćenja za novi početak. Ali nama kršćanima ne smije promaći da ako tijelo biva uronjeno u vodu, duša biva uronjena u Krista kako bi primila oprostjenje grijeha i zablistala božanskom svjetlošću (usp. Tertulijan, O uskrsnuću mrtvih, VIII, 3: CCL 2, 931, PL 2, 806). Krštenje nas, po Duhu Svetom, uranja u Gospodinovu smrt i uskrsnuće, utapa u krsnom zdencu starog čovjeka, kojim dominira grijeh koji dijeli od Boga, i daje da se rodi novi čovjek koji je novo stvorenje u Isusu. U Njemu svi Adamovi sinovi su pozvani na novi život. Krštenje je, naime, ponovno rođenje. Siguran sam, sasvim sam siguran da se svi sjećamo datuma našeg rođenja: siguran sam u to. Ali pitam se, malo sam sumnjičav pa vas pitam: sjećate li se svi datuma svog krštenja? Neki kažu da se sjećaju - dobro. Ali, to je prilično slab „da“, jer se možda mnogi ne sjećaju toga. No, ako slavimo dan rođenja, kako možemo ne slaviti – ili barem zapamtiti - dan ponovnog rođenja? Dat ću vam domaću zadaću, zadaću koju ćete napraviti kada dođete kući. Oni od vas koji se ne sjećaju datuma krštenja, neka pitaju majku, stričeve, ujake, bratiće, sestrične: „Znaš li datum mog krštenja?“, i nikada ga ne zaboravite. I na taj dan zahvaljujte Gospodinu, jer upravo to je dan kada je Isus ušao u mene, kada je Duh Sveti ušao u

mene. Jeste li dobro razumjeli domaću zadaću? Svi moramo znati datum svoga krštenja. To je još jedan rođendan: rođendan ponovnog rođenja. Ne zaboravite to učiniti, molim vas!

Sjetimo se posljednjih riječi Uskrsloga apostolima; to je precizna zadaća: „Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga” (Mt 28, 19). Po krsnoj kupelji onaj koji vjeruje u Krista biva uronjen u sam život Presvetoga Trojstva.

Voda krštenja nije bilo kakva voda, već voda na koju se zaziva Duha koji je „životvorac” (Vjerovanje). Sjetimo se onoga što je Isus rekao Nikodemu kako bi mu objasnio rođenje na božanski život: „ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje. Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, duh je” (Iv 3, 5-6). Stoga se krštenje naziva i „novo rođenje”: vjerujemo da nas je Bog spasio „po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i obnavljanja po Duhu Svetom” (Tit 3, 25).

Krštenje je stoga djelotvoran znak ponovnog rođenja, da bismo hodili u novosti života. Sveti Pavao na to podsjeća kršćane u Rimu: „Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života” (Rim 6, 3-4).

Uranjajući nas u Krista, krštenje nas također čini udovima njegova Tijela, koji je Crkva, i dionicima njegova poslanja u svijetu (KKC 1213). Mi kršćani nismo izolirani: udovi smo Tijela Kristova. Životnost koja proizlazi iz krsnoga izvora ilustrirana je ovim Isusovim riječima: „Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda” (usp. Iv 15, 5). Isti život, život Duha Svetoga, izliva se s Krista na krštenike, ujedinjujući ih u jedno tijelo (usp. 1 Kor 12, 13), pomazano svetim pomazanjem i hranjeno na euharistijskom stolu.

Krštenje omogućuje Kristu da živi u nama a nama da živimo ujedinjeni s njim, da surađujemo u Crkvi, svaki prema vlastitom položaju, u preobrazbi svijeta. Primljena samo jednom, krsna kupelj osvjetljava cijeli naš život, usmjeravajući naše korake prema nebeskom Jeruzalemu. Postoji jedno „prije” i „poslije” krštenja. Taj sakrament pretpostavlja put vjere, koji nazivamo katekumenatom, očito kada odrasla osoba traži krštenje. Ali i djeca, od davnih vremena, krste se u vjeri svojih roditelja (vidi Red krštenja djece, Uvod, 2). I o tome bih vam želio nešto reći. Neki misle: ali zašto krstiti dijete koje ne razumije? Nadamo se da će odrasti, da će razumjeti i da će ono samo tražiti da bude kršteno. Ali to znači ne vjerovati u Duha Svetoga, jer kad krstimo dijete, Duh Sveti ulazi u to dijete, a Duh Sveti daje da se u tome djetetu, još od malih mogu, razvijaju i rastu kršćanske vrline koje će potom procvasti. Mora se uvijek dati ovu priliku svima, svoj djeci, da imaju u sebi Duha Svetoga koji će ih voditi kroz život. Ne zaboravite krstiti djecu! Nitko ne zaslužuje krštenje, koje je uvijek besplatan dar za sve, odrasle i novorođene. Ali, kao što se događa sa sjemenom punog života, ovaj dar hvata korijena i donosi plod u zemlji koja se hrani vjerom. Krsna obećanja koja svake godine obnavljamo na vazmenom bdjenju moraju se svakodnevno oživljavati tako da po krštenju postajemo „kristoliki”: ne smijemo se bojati te riječi; po krštenju postajemo „kristoliki”,

oni koji su primili krštenje i postaju „kristoliki“ nalik su Kristu, preobražavaju se u Krista i doista postaju drugi Krist.